

Mål som ikke har tapt sin betydning

To hilsener til jubiléet
i Freudenstadt

Frank Buchmans oppgave var å gi politikerne et moralsk grunnlag, og overvinne det onde med en lidenskapelig bekjennelse til det gode. Han viste også i praksis hva det betyr å være en god nabo. Dette er mål som ikke har tapt noe av sin betydning i dag.

*Helmut Schmidt,
Forbundskansler.*

Etter den 2. verdenskrig bidro Dr. Buchman i vesentlig grad til at etterkrigstidens tyske politikere fikk forbindelse med politiske ledere fra andre land. Samtalene i Caux, som var inspirert av hans tenkning, tjente forsoningen mellom vårt land og andre land.

*Karl Carstens,
President i Forbundsdagen.*

Fra fem kontinenter

Kirken var fylt til bristepunktet søndag morgen den 4. juni av ca. 1.500 fra 32 land. De var kommet til en festgudstjeneste for å minnes Frank Buchman som ble født 4. juni 1878 og døde i Freudenstadt i 1961.

Mektige salmer bar budskap om det tidløse i Frank Buchmans budskap:

*Lover den Herre, den mektige konge med ære . . .
Vår Gud han er så fast en borg.*

Samtidig bar prekenen som ble holdt av en svart prest fra Zimbabwe (Rhodesia) bud om Buchmans

Over 2.000 mennesker på torget i Freudenstadt hørte talere fra alle kontinenter. Fra høyre: Redaktør Rajmohan Gandhi — India, tidligere undervisningsminister Kim Beazley — Australia, og Adolf Scheu — sosialistisk medlem av Forbundsdagen i Bonn. Foto: Stöffler.

Nr. 6 – 1978

ny verden

INFORMASJON OM MORALSK OPPRUSTNING

aktualitet. Pastor Arthur Kanodereka er en av lederne for Muzorewas parti og var kommet spesielt fra Zimbabwe. Han fortalte om den viktige rolle som svarte og hvite trenet i Moralsk Opprustning nå spiller i kampen for landet framtid.

Den 27. mai hadde et 30 minutters TV-program rettet Tysklands oppmerksomhet på Moralsk Opprustning. Den 3. juni kom over 2.000 mennesker sammen på torget i Freudenstadt for å høre på talere fra fem kontinenter. Størst interesse vakte kanskje en tysk parlamentariker som fortalte hva det betyr å være absolutt ærlig i politikken. Fem parlamentarikere fra Bonn tok del i møtet som munnet ut i en felles forpliktelse til å virkeliggjøre Frank Buchmans visjon: En verden ledet av mennesker som lar seg lede av Gud.

40 unge tyskere oppførte et skuespill som er et oppgjør med fortiden, og 50 franskmenn sang et moderne oratorium til ære for den Gud som kan gi våre liv mening.

Nytt skuespill skaper debatt

«Sentenced to Life» (Dømt til livet), et skuespill om eutanasi (dødshjelp), hadde premiere på Westminster Teater i London 17. mai. Forfattere: Alan Thornhill og Malcolm Muggeridge.

Stykket ble omtalt i flere TV- og radiodiskusjoner i uken før premiéren, og *The Times* skrev at det var et «gledelig bevis på at teatret fremdeles kan spille en rolle i debatten om avgjørende etiske spørsmål».

Financial Times omtalte stykket som «høyst aktuelt», og *Evening News* refererte til et pro-dødshjelp-stykke på Mermaid-teatret — *Whose Life is it Anyway?* — og påpekte at «striden om barmhjertighetsdrap utkjempes i to teatre på hver sin side av London».

Sentenced to Life handler om en mann hvis lamme kone ber ham om å drepe henne. Det retter oppmerksomheten mot de moralske og åndelige sidene ved barmhjertighetsdrap-debatten, og går inn på dype spørsmål om liv og død, skyld og tilgivelse.

En scene fra «Sentenced to Life» vises på TV-skjermen i et debatt-program over BBC-1.

I et radioprogram hvor han ble spurt om motive- ne for å skrive stykket, svarte Malcolm Muggeridge, som selv er en av Storbritannias mest kjente TV- produsenter: «Jeg er 75 år gammel, og det å skrive et vellykket West-End-stykke ville i seg selv være uinteressant. Men å skrive dette stykket sammen med Alan Thornhill appellerte uhyre sterkt til meg fordi det var et forsøk på å anføre en kristen konklusjon».

BBC 1 viste scener fra *Sentenced to Life* og en diskusjon mellom Muggeridge og Derek Humphry, hvis bok *Jean's Way* forteller hvordan han hjalp sin kone å begå selvmord da hennes uhelbredelige cancer var i sitt siste stadium. «Hvis verden setter seg falske mål, vil det lede til katastrofale situasjoner,» sa Muggeridge, og forklarte hvorfor lovbestemt frivillig dødshjelp etter hans mening kan åpne fri ad-

I dag er han Sri Lankas statsminister

En ung politiker fra Sri Lanka (Ceylon) deltok i en internasjonal parlamentariker-konferanse i Caux, Sveits, i 1973. Senere kom han til Caux igjen. I dag sitter han som sitt lands statsminister. Hans navn er Ranasinghe Premadasa.

Det følgende er et utdrag fra en tale han holdt i Sri Lankas parlament i vår:

«Det er denne regjeringens forpliktelse å bygge en stat som ikke er til for noen få privilegerte på de mange upriviligertes bekostning. Vi vil ha et rettferdig og fritt Sri Lanka

* Hvor et menneskes karakter er det som teller, og ikke dets fødsel eller inntekt.

* Hvor alle har arbeid, mat og et sted å bo.

* Hvor ingen mann eller kvinne utbyttes — eller forgudes.

* Hvor jordbruk, industri og handel tar sikte på å møte vårt folks behov, istedenfor å bli sittende fast i en endeløs strid om kontroll, profitt og lønninger.

* Hvor skoler og universiteter har frihet uten kaos og disiplin uten diktatur.

Naturen har vært gavmild mot vårt land. Vi har fruktbar jord, nok regn, store skoger. Vårt folk er begavet og dyktig. Det er trist å tenke på at våre grunnleggende behov for mat, klær og husly likevel ikke er dekket. Hvorfor fortsetter vi å være et U-land? Svaret er enkelt nok. Vi arbeider ikke nok, og intet blir til uten arbeid.

Det er på tide at vi begynner å arbeide hardt. Jeg er fast bestemt på selv å være et eksempel. Jeg er ikke interessert i lærde forklaringer på hvorfor ting ikke kan gjøres.

Frihet, ikke underkastelse, er medisinen mot løshet. Religion, ikke sekularisering, er medisinen mot overtro.

La våre prester velsigne vår gjerning; la vår presse kaste lys på vår vei; la våre motstandere holde kontroll med oss; la våre venner inspirere oss; og la vårt folk gis oss styrke.»

gang til å drepe uønskede personer. «En slik vei fører rett i ulykken, selv om den til å begynne med alltid anbefales av gode, rasjonelle, ateistiske mennesker.»

«Jeg var dypt beveget over John Byrons rolle som dødshjelper og dypt angrende ektemann,» skrev kritikeren i *Birmingham Post*. «Ruth Gorings lidende kone var en levende fremstilling av et sterkt menneskes møte med skjebnen,» kommenterte *Daily Telegraph*, mens kritikeren i *The Times* fremhevet David Williams' «intelligente iscensettelse».

Noen av tilskuerne på premiéren var forbauset over at et stykke om et så alvorlig tema kunne være så morsomt, og mange var dypt beveget.

«Fornyelse - glede - forventning»

Tre dager på Uppigard, Bolkesjø

Det er ikke lett å preke forventning i disse dager, etterat luften liksom er gått ut av velferdsballongen og den svevende optimismen har landet med et bump.

Riktignok vil mange se det som en fordel hvis vårt økonomiske system krash-lander, slik at noe nytt kan vokse. Men spørsmålet er hvor fornyelsen skal hente sin kraft fra. (Og vokser det bare roser i ruiner?)

Det var ikke de store ord som preget pinsesamværet på Uppigard, Bolkesjø, hvor nitti voksne og barn fra Øst-, Sør- og Vestland tilbrakte tre dager sammen også i år. Men tidlig i april var det kommet beskjed fra en Kristiansand-husmor: «Vi må snakke om fornyelse.» En ingeniør og hans kone fra Oslo ville nettopp ha ordet *forventning* inn i «overskriften» for samværet.

«Vi har fått en virkelig fin ramme til et demokrati i lovverk og samarbeidsformer de senere årene,» sa en industri-rådgiver på ett av møtene. «Men jeg har begynt å spørre meg selv om det kan bli et øn-

skeopplegg til anarki istedet — hvis det ikke kommer en fornyelse innenfra hos oss alle.»

Noen ten-åringer ville ha beskjed om hva det vil si å «forvandle mennesker», som de hadde hørt nevnt. «Hvordan skal vi bære oss ad for å gi mennesker en tro og nye motiver?»

Norske familier

Et slikt samvær ligner en spill-levende gjær-deig, hvor ordene slår rot hos den enkelte og gir ny innsikt og inspirasjon. Og nytt initiativ:

Fru Ellen Eckhoff, fysioterapeut fra Asker, viste en hollandsk lysbilde-serie omkring *familielivet*, med en utfordring om at noe lignende bør lages her.

Krisen i familielivet er tydelig. Nå er spørsmålet hvilke nordiske familier som kan gi impulser til noe smittende og drastisk nytt for familielivet — ut fra egne erfaringer — og illustrere det de har å gi f. eks. gjennom slike lysbilder.

E. R. H.

Så vil jeg gjøre dere til menneske-fiskere

Et pinsebudskap 1978

Jeg, Jesus Kristus lengter etter å ta bolig i hjertet til hver enkelt av dere. Og jeg vil komme med en fylde av kraft og velsignelse.

Liksom jeg ble født julenatt i Betlehem ønsker jeg å fødes i hvert menneskehjerte. Men ikke bare å fødes, men også å vokse og vinne skikkelse i dere.

Jeg vokser i ditt hjerte ved at du stadig gir meg din hele og fulle oppmerksomhet. For det du gir din oppmerksomhet, det preger deg, det hersker over deg.

Men skal Jesus Kristus vokse i deg, betyr det at ditt gamle jeg må dø. Så meget du beholder av deg selv, så meget mangler du av Kristus.

Jeg gir deg Den hellige ånd, men ikke en kristen karakter. Den må bygges opp i deg under Den hellige ånds ledelse. Og det volder smerte for den menneskelige natur, og krever streng disiplin. Å bygge opp en karakter følger utviklingen: Gjør en handling, dann en vane, bygg en karakter.

Frukt vil jeg gi dere, frukt som varer og har verdi for evigheten. Andens frukt er først og fremst: Kjærlighet, glede og fred.

Men i den fullkomne frukten ligger også gjemt spiren til nytt liv. Er du en livsforvandler, en menneskefisker, slik som jeg kalte mine første disipler til å være? Følg meg så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere. Menneskefiskere blir dere ikke uten at deres kristendom er smittsom. Ved at dere lever i min nærhet.

Den sanne frihet er å være bundet til Kristus, så paradoksalt det enn lyder. Disiplin under Guds ledelse gir deg den indre frihet du lengter etter. Frihet og glede er nøye forbundet.

Det liv jeg skjenker mine — som vil leve i bevisst avhengighet av meg, er et liv fritt for personlige byrder og bekymringer. Men jeg fritar deg ikke for den smerte som er forbundet med andre menneskers frelse og forvandling.

Norge trenger en bølge av en ny ånd, Kristi ånd, som strømmes fritt og uhindret gjennom frigjorte mennesker hvis brennende lidenskap er Jesus Kristus og Ham korsfestet.

Vent store ting fra Gud — Våg store ting for Gud!

Gunnar Eckhoff.

Senior - partner

Om et arkitekt-firma som ikke bukket under

Ikke minst Storbritannia har følt den økonomiske nedgang i form av konkurser og arbeidsløshet de senere årene. En arkitekt som vil være anonym på grunn av reglene i Det britiske arkitekt-institutt, forteller hvordan krisen berørte ham og hvordan han unngikk en panikk-preget beslutning.

Arkitektfirmaet hvor jeg var partner hadde store vanskeligheter, og mange andre i bransjen var i samme båt.

Vi hadde sett nedgangen komme og regnet med å kunne klare oss gjennom noen dårlige måneder. Men krisen varte lenger enn våre midler. Etterhvert var vi redusert til to partnere i stedet for fem, pluss en sekretær. Alle våre prosjekter var sluttført, og det var ingen oppgang i sikte. Vi satt dypt i gjeld etter å ha brukt hele vår private kapital for å styrke praksisen. Oppløsning av firmaet var uunngåelig.

Min partner solgte huset sitt, betalte sin andel av gjelden og emigrerte til Sør-Afrika. Jeg var bitter over situasjonen i Storbritannia. Her hadde jeg nedlagt årevis av slit, og så forsvant det hele mellom fingrene på oss. Sammen med familien la jeg planer om å emigrere til New Zealand.

Noen dager senere sa jeg til min kone: «Jeg kan ikke helt forklare hvorfor, men jeg føler på meg at det er galt å emigrere.» Hun var enig. Vi ba til Gud om ledelse. Det virket som en flukt å reise, og en måte å mele vår egen kake. Det var galt. Vi bestemte oss for å bli.

Uventet instruks

Lettere sagt enn gjort. Min kone er lege, så vi hadde et livsgrunnlag. Men det var umulig å dekke gjelden for praksisen på den måten. Hva skulle jeg gjøre? Arkitektjobbene på markedet forsvant som snø i solen. Da ga Gud meg noen uventede tanker:

1. Driv praksisen videre på egenhånd.
2. Behold firmaets adresse og telefonnummer.
3. Overta leien av hele bygningen.

Ingen av disse tankene syntes egnet til å løse våre problemer, men det begynte å skje noe etterhvert som jeg adlød. Etter noen dager ble jeg bedt om å bygge om et stort georgiansk hus til kontorbruk. Nok arbeide for et helt år. Jeg satte i gang, takknemlig og ikke lite forbauset.

Det var ingen grunn til at jeg ikke skulle bli i samme kontor, men jeg avviste tanken om å overta hele bygningen. I min situasjon var det galskap. Større utgifter og utvidet langsiktig økonomisk ansvar syntes å være det siste jeg trengte. Og hvem ville ha råd til å leie hos meg i en nedgangstid da konkursene hørte til dagens orden? Utelukket.

Men tanken dukket stadig opp igjen, så jeg skrev til gårdeieren. Jeg kunne få overta utleieretten på visse betingelser. Etter måneders harde forhandlinger kunne jeg underskrive en 20-års kontrakt. Men burde jeg gjøre det? Bygningen trengte oppussing for £ 2.500, agenter og advokater måtte ha sitt, for ikke å snakke om selve leien. Igjen ba jeg om ledelse der jeg satt med kontrakten foran meg. «Underskriv» kom tanken.

En liten kontor-suite var allerede besatt, jeg var i den andre og en av de store gruppene med rom ble leiet ut med en gang. Jeg var overlykkelig, men det varte ikke lenge, for det var umulig å finne en leieboer til. Strømmen av interesserte ble mindre og tørket så helt ut. Ukene gikk og jeg ble stadig mer bekymret, for prosjektet sto og falt med den siste utleien. Alt tydet på at jeg hadde begått en kjempe-tabbe og at det ville gå ut over familien.

Om kvelden fortalte jeg min kone om mine bekymringer og sa at den eneste utveien var å selge utleieretten hvis jeg skulle unngå konkurs. Etter en lang samtale ba vi sammen om Guds ledelse. Samme tanke kom til oss begge, om å bruke mer penger på de siste kontorene, og at alt ville gå bra. Det var et

JACOBSEN
rideklippere

en maskin fra
REINHARDT

Sitt og klipp. Jacobsen rideklippere er stillegående, klipper raskt og pent - også i skråninger. Er lett å stuve vekk i garasje o.l. Leveres i forskjellige størrelser, med eller uten elektrisk starter.

REINHARDT

Reinhardt Maskin AS 4601 Kristiansand S
Avdeling Oslo: Hvamvn. 1, 2013 Skjetten

Noen presseklipp om Frank Buchmans 100-årsdag

I en 5-spalters artikkel om «Moralsk Opprustning hundre år etter Frank Buchmans fødsel» skriver Aftenposten av 3. juni (Erik Egeland) blant annet:

«Av stor interesse er her tallrike episoder i bevegelsens skjulte historie som man må håpe kan bli trukket dokumentert frem en dag.

Moralsk Opprustning var eksempelvis sterkt medvirkende etter krigen til å skape et klima mellom Vest-Tyskland og Frankrike som muliggjorde dansen av Kull- og stålunionen og et forsonet etterkrigs-Europa. . . . I samme ånd har MRA søkt å løfte frem nye startmuligheter i konfliktforhold som det mellom Japan og tidligere okkuperte områder. Og det har medvirket, tildels avgjørende, til en ublodig frigjøring i tidligere koloniland som Kenya, Nigeria, Tunis og Kypros.

Et typisk eksempel på Moralsk Opprustnings arbeid i det stille, er å finne i den måten hvorpå de tyske erstatninger til tidligere politiske fanger i Europa kom i stand. Det skjedde ved et formidlingsarbeide av den norske heltidsarbeider i MRA, Leif Hovelsen, senhøstes 1959. Forbundskansler Adenauer hadde fattet tillit til det norske utspill, og Hovelsen arrangerte et møte mellom den tyske flyktningeminister og statsminister Einar Gerhardsen samt en representant for norsk UD i direktør Hans Cappelens privathjem i Oslo. Her kom man til forståelse om en avtale som senere dannet mønsteret for lignende avtaler med de andre land som hadde vært besatt av nazi-Tyskland.

Efter Frank Buchmans død, og lederskikkelsen Peter Howards dødsfall få år senere, ble bevegelsens arbeide dempet ned og satt tilbake . . .

Men nå hevdes Moralsk Opprustning å være på offensiven igjen, med tema-pragede konferanser for tusener av mennesker i Caux i Sveits, med nærvær i flere av verdens konfliktområder og et variert arbeide ut fra et stort hovedkvarter ved Bombay i

slående sammentreff, og neste morgen fikk jeg satt arbeidet igang. Litt senere ringte agenten: kunne han bringe inn en som ville se kontorene? De kom etter lunsj og kontorene ble leiet ut, til full pris!

To og et halvt år senere er det fremdeles bare meg og en kontordame, men arbeidet kommer gradvis inn og jeg har begynt å gi meg selv lønn igjen. Leien som kommer inn, dekker firmaets faste utgifter. Alt jeg har kunnet spare er gått til nedbetaling av gjelden, og nå er jeg i balanse igjen.

Disse årene har vært fulle av beviser på Guds inngripen. Det er tydelig at han har bedre greie på forretninger enn jeg, så nå er han blitt senior-partner!

India. Det ledes av Mahatma Gandhis sønnesønn, Rajmohan Gandhi. Han redigerer også ukepublikasjonen HIMMAT — berømt for sitt forsvar av pressfriheten under den unntakstilstanden som Indira Gandhi gjennomførte.»

Flere andre Oslo-aviser og en rekke aviser utover landet bragte artikler i forbindelse med Frank Buchman-jubiléet.

Kristus i nasjonenes makt-sentra

The Times i London brakte en 6-spalters artikkel (en tredjedels side) om *Pionerånden bak MRA*, den 5. juni. Etter en beskrivelse av Frank Buchmans bakgrunn og Oxfordgruppens første år fremheves bevegelsens økumeniske karakter og verdensomspennende målsetting:

«Et av Buchmans konstante karaktertrekk var en våken fornemmelse tidlig og sent av utilstrekkeligheten ved det som ble gjort. Lanseringen av Moralsk Opprustning var delvis motivert av behovene i en stadig mer krigstruet verden (1938), delvis av hans egen uro over at mange som hadde funnet personlig frihet gjennom Oxford-gruppen, slo seg til ro med å nyte dens frukter og fellesskap i stedet for å brytes med tidens utfordringer. Buchman mente at den kristnes første oppgave er å sette Kristus på tronen i nasjonenes makt-sentra . . . »

Avisen skriver at MRAs arbeid fortsatte i samme ånd etter Frank Buchmans død, men da den britiske journalisten Peter Howard gikk bort fire år senere, var ledende personligheter i flere land uvillige til å «utvikle et kollektivt lederskap. De førte sitt arbeid inn på felter som — uansett dets eventuelle verdi — manglet Buchmans fulle åndelige fundament. En rekke aviser brakte forhastede nekrologer over bevegelsen.

Men gradvis, og ikke uten smerte, har det utviklet seg et uformelt internasjonalt lederskap som ikke bare har vært i stand til å gjenvinne tapt terreng der hvor arbeidet var blitt satt tilbake, men også gå på offensiven i kriseområder som Sør-Tyrol, India, det sørlige Afrika, Sudan og Nord-Irland.

Tapet av leder-personligheten har også tvunget folk til å finne sin sikkerhet i en dypere avhengighet av Gud istedet for i et annet menneske — noe Buchman stadig kjempet for uten at det alltid ble forstått mens han levde.

MRAs mål er stadig det samme: en radikal forandring av menneskenes motivering, og (en revolusjonær innsats som) starter med at ens eget liv stilles til Guds disposisjon. MRA erkjenner at økonomiske, sosiale og internasjonale problemer ikke kan løses ved slike forandringer alene, men fastholder at en forandring i mennesket er et absolutt nødvendig — og ofte manglende — element.»

Kort nytt

SVERIGE

Den nyproduserte svenske filmen *Peter Wieselgren* — en man för folket har hatt sin første fremvisning — i den svenske Riksdagen. 50 riksdagsmenn fra alle partier, blant dem medlemmer av både den forrige og den nåværende regjering, mottok filmen med spontan og varm applaus.

Produsenten, Håkan Cronstoe, forteller at filmen vil bli offentlig tilgjengelig til høsten.

FILIPPINENE

Undervisnings- og kulturministeren på Filippinene skrev en melding til alle skoler og oppfordret elever og lærere til å ta del i en MRA-konferanse i Batangas City tidligere i vår.

Førti studenter fra universitetene i Manila fremførte en musikalsk revy, *Helbredelse — ikke bomber*, ved konferansen. Alle de største avisene skrev om fremførelsen, og det ble vist klipp fra den på fjernsynet.

STORBRITANNIA

Ca. 10 unge nordmenn skal ta del i en ungdomsamling i Tirley Garth i Cheshire, Nord-England, fra 28. juli til 12. august.

Programmet legger opp til samtaler om — Hva kan vi gjøre med klyften mellom rike og fattige land? — Hvordan blir vi modige nok til å stå for det vi tror på? — Hva betyr det å leve i frihet? — Revolusjonen i mennesker som må til for å helbrede uretten i verden. — Kan Gud tale?

Tirley Garth ligger i nærheten av de største britiske industri-sentrene i nord, og det vil blant annet bli anledning til å stifte nærmere bekjentskap med forholdene innen industrien.

FRANKRIKE

En større MRA-samling for folk fra hele Frankrike fant sted i Orleans 20.—21. mai. Også her var det vesentlige innslag og deltagelse fra industrien.

RHODESIA — ZIMBABWE

Innen Rhodesia-Zimbabwe pågår det ulike slags utdannelses-seminar og kurser for fremtidige politiske og administrative ansvarsoppgaver. Ved et seminar for 70 funksjonærer innen Joshua Nkomos parti *African National Council (Zimbabwe)* er den helafrikanske MRA-filmen *FRIHET* blitt brukt et par ganger som undervisningsmaterieell.

Malta —

En bro mellom Europa og Afrika?

Et dusin unge fra Caux har besøkt Malta, blant dem Ellen Eckhoff fra Asker. Vi har fått en rapport fra gruppen:

Malteserne er stolte av sin fortid, spesielt hvordan de sto imot tyrkernes beleiring i 1565. Og det første som slår en er befolkningens reserverte holdning. Men etter bare et par dager føler man seg ikke lenger som gjest eller utlending, men som deltager i det maltesiske liv. Slik var det i alle fall for oss ved vårt første offentlige møte i Mellierva, som ligger ytterst mot nordøst på øya. 400 personer var til stede, for det meste unge.

Før møtet ble vi møtt med en rekke sanger på maltesisk. Vi kunne se på tilhørernes ansikter at beretningene om ærlighet i familien, forsoning mellom mennesker og mellom land, vakte interesse. Spesielt inntrykk gjorde en ung tyskers beretning om hvordan han hadde besluttet å akseptere at han var tysk, og se sitt lands fortid i øynene. Som kjent var Malta en av de viktigste skyteskivene for tyske fly under 2. verdenskrig.

Ellen Eckhoff fra Asker (lengst t.h.) i samtale med unge maltesere. En Malta-avis skrev om besøket: «De har opplevet at de enten kan være fanger under hat, frykt eller havesyke, eller velge den frihet som kommer ved at en adlyder Guds vilje».

Malta er sterkt katolsk preget, men under turismen har «la-skure-morale» og pornografien — ukjent inntil nå — gjort sitt inntog. Lederne for en bevegelse som vil motarbeide denne innflytelsen utenfra, fortalte oss at situasjonen også ga dem anledning til å formulere hva de egentlig ønsker Malta skal leve for, og ikke bare nøye seg med en vane-religion.

For tiden prøver Malta å utvikle en industri som

kan erstatte tapet av 27 millioner maltesiske pund ved avviklingen av kontrakten om britiske baser på øya. En skobutikk vi besøkte ble f. eks. bygget opp fra bunnen av for et par år siden, og eksporterer nå til USA og Canada.

Statsminister Dom Mintoffs ambisjon er å gjøre Middelhavet til et Fredens Hav og Malta til en «bro» mellom Europa og Afrika. (Gjennom sin religion og sin mentalitet er Malta europeisk. Språket er semittisk og historien trekker øya mot den arabiske verden, ved at øya var arabisk koloni i to århundrer.) Men politikere både fra arbeiderpartiet og den nasjonalistiske opposisjonen, og fra syndikalistene som representerer forskjellige organisasjoner, uttrykte bekymring over spenningen og motsetningene på øya. Er Malta i stand til å heve seg over sine indre stridigheter? Det blir en vanskeligere prøve enn tapet av pengene fra britene, og en større utfordring til Dom Mintoffs statsmannskunst.

J. L. N.

Et av årets mest betydelige utgivelser

Boken er stor i sine tanker. At disse tanker er presentert på en klar og lettfattelig måte burde gjøre den til et av årets mest betydningsfulle utgivelser. Den rommer livsvisdom og har for lang tid brennmerket vårt sinn.

Øyvind Weholt i SARPEN

Det er mulig forfatteren får spark for denne boken, og det nettopp fordi boken inneholder sannheter som mange ikke ønsker å høre. Men jeg håper at det er enda fler som vil glede seg over en slik vilje til redelig gjennomtenkning av de problemer vi står midt oppe i og bli inspirert til å ta ansvar for den verden vi lever i.

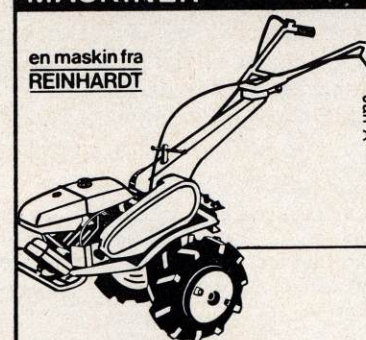
Trygve Danielsen i AGDERPOSTEN.

«Mennesket og strukturene»
av Jens-Jonathan Wilhelmsen.
Perspektiv-bøkene — Dreyers Forlag.
Kr. 30,-. Fåes i alle bokhandlere.

ISEKI

KOMBINASJONS-MASKINER

en maskin fra
REINHARDT

Japansk kvalitet - en tohjuls-traktor som gjør hagearbeidet til en lek. Kan brukes som jordfreser, slåmaskin, radrenser, transporter, motorhakke og snøfreser. - En stasjonær kraftkilde.

REINHARDT

Reinhardt Maskin A-S 4601 Kristiansand S.
Avdeling Oslo: Hvamveien 1, 2013 Skjetten

SVAKSTRØM ER VÅR STYRKE

Vår spesialitet:

Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som spesialforretning
i svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt. 3, Oslo 1

klippet

Kunst er en form for kritikk. Men det er så altfor lett for mange kunstnere å rette kritikken mot noe utenfor seg selv. Naturligvis kan det bli god kunst av den slags også. Men noe helt annet er det å rette kritikken mot oss selv — fordi vi er en del av det samfunn vi kritiserer. Gjør vi det, kan det egentlig bli nokså alvorlig det hele, for det er en smule vanskeligere å ofre seg selv enn å ofre andre.

Maleren Håkon Bleken, intervjuet i Aftenposten 27.5.78.

Opplevelsen av Den Hellige Ånds kraft ligger ikke i de intense følelser, men i at våre grenser skyves ut. I Kirkens historie kaller vi det misjon.

I vår hverdagslige virkelighet kan vi jo kalle det en ny økonomisk verdensordning. Grensene skyves ut, slik at fremtiden kommer innen rekkevidde. Vi satser i tillit til noe som ennå ikke er der. Systemet fra det bestående binder oss ikke, det nye kan røre ved oss, virke gjennom oss — lenge før vi blir bevisstgjort med hensyn til det nye, ja — før vi skjønner hva som egentlig er i ferd med å skje.

Frigjøring fra fortidens bånd, for så vidt som de hindrer oss i å håpe på fremtiden. Nærhet til hverandre, tillit og åpenhet — la det være pinsens budskap til oss i år!

Fra «Fædrelandsvennen»s leder 13.5.78.

Det jeg selv ser som den avgjørende grunn til å arbeide med buddhismen, er at den ikke bare er en religiøs tradisjon som har problemer med å klare seg i vår tid, men også en livsstrøm, en åndsbevegelse vi som kristne ikke kan være likegyldige overfor.

For meg var møtet med buddhismen et slags sjokk som tvang meg til å begynne å famle etter noe vi hadde mistet. Og det samme har skjedd med mange andre. Vi begynte å meditere. Lærte kanskje en del

av en buddhistisk mester. Vi begynte å gå en vei. Og fikk plutselig for første gang i vårt liv et intenst ønske om å lære å be. Vi hadde bedt et helt liv, men visste ikke helt hva det var. «Gud har fortrolig omgang med den som frykter ham». Møtet med buddhismen ble en utfordring som fikk oss til å oppdage at vi hadde glemt noe av det sentrale i vår egen tro. Vi så at ordene var likegyldige så lenge de ikke var båret oppe av en indre virkelighet. Så forsøker vi å lære stillheten å kjenne. Guds nærvær er ikke bare noe vi skal tale om, men er en del av vår virkelighet som åndedrett og hjerteslag. Men de fleste av oss har en lang vei å gå for å få øyne og ører og sanser til å leve i dette nærvær...

I samtalen med buddhister går diskusjonen lett i retning av sammenligninger mellom kristen kjærlighet og buddhistisk barmhjertighet. Vi taler om Kristi offer, han som ga sitt liv for å gi verden liv. Den som mister sitt liv skal finne det. Og buddhistene taler om bodhiattvaene, de som gir avkall på det høyeste av alt, nirvana, for å dele frelsen med sine medskapninger. Det er interessant og utfordrende. Man kan snakke om det i timevis.

Men ingenting skjer så lenge vi diskuterer det som idéer og motiver på det abstrakte plan. Ganske enkelt fordi det avgjørende er det konkrete liv.

Dette er såvidt jeg kan se den største utfordringen til oss som kristne. Vi kan forkynne om kjærligheten, men så lenge den ikke tar form i våre liv, er ordene maktesløse. Vi kan tale om Jesu kors og død for vår skyld, men ordene faller ofte døde til jorden så lenge ikke korset og kjærligheten er med på å forme våre liv. Vi kan sammenligne Buddhas barmhjertighet og Kristi kjærlighet til vi blir blå i ansiktet, men ingen vil virkelig tro oss før de ser at budskapet lever i menighetene og gjensker våre liv.

Notto Reidar Thelle i «Østen og Vi» nr. 5—78.

Ny Verden vil fremme: En åndelig og moralsk opprustning. Solidaritet mellom enkeltmennesker og nasjoner. En revolusjon under Jesu Kristi Kors, som vil omskape verden. Individets og samfunnets forandring. Absolutte moralnormer: ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet.

INFORMASJON OM MORALSK OPPRUSTNING

Utkommer med 11 nummer i året.

I redaksjonen:
Eva Riise Hanssen - ansvarlig red.
Anders Eskeland
Einar Engebretsen
Jens J. Wilhelmsen
Inge Mannsåker
Sturla Johnson
Keld Jørgensen (Danmark)

ABONNEMENTSPRIS for et år
Norge kr. 40,-
Danmark dkr. 32,-
Løssalg i Norge kr. 2,50

Redaksjonens adresse:
Postboks 3018, Elisenberg, Oslo 2
Tlf. 02/44 64 78 — Postgiro 5 12 57 94
Danmark:
Postboks 312
1502 København V. Postgiro 18 51 51
Sverige:
Sveavägen 34, 6., 111 34 Stockholm
Tlf. 08/10 34 56

Trykkeri: Brødr. Tengs, Oslo

Utgiver: Stiftelsen Moralsk Opprustning
NY VERDEN